

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י				
ובית נמי, אף על פי שאין גבוה עשרה, כיון דקביע - אוהלא הוא, דלא גרע מקינופות.										■	◇	יא.			
מותר לישן בכילת חתנים בסוכה, לפי שאין לה גג, אף על פי שגבוהה עשרה.	לישנא אחרינא, אמרי לה, אמר רב יהודה אמר										■	◇	יא.		
הישן בכילה בסוכה - לא יצא ידי חובתו	מיתבי:									‡	◇	יא.			
הכא במאי עסקינן - בשיש לה גג.										!	◇	יא.			
נקליטין שנים וקינופות ארבעה. פירס על גבי קינופות - פסולה, על גבי נקליטין - כשרה, ובלבד שלא יהו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה טפחים.	תא שמע:										‡	◇	יא.		
הא גבוהין מן המטה עשרה - פסולה, אף על פי שאין לה גג											‡	יא.			
שאני נקליטין דקביעי.											!	◇	יא.		
אי קביעי - להוי כקינופות											‡	יא.			
לגבי קינופות לא קביעי, לגבי כילה - קביעי.											!	◇	יא.		
מותר לישן בכילה, אף על פי שיש לה גג, אף על פי שגבוהה עשרה.	דרש רבה בר רב הונא:											■	◇	יא.	
כמאן - כרבי יהודה												■	יא.		
לא אתי אהל עראי ומבטל אהל קבע.	דאמר: [רבי יהודה]											■	◇	יא.	
נוהגין היינו לישן תחת המטה בפני הזקנים.	דתנן, אמר רבי יהודה:											■	יא.		
ולימא: הלכה כרבי יהודה												‡	יא.		
אי אמר הלכה כרבי יהודה, הוה אמינא: הני מילי - מטה, דלגבה עשויה, אבל כילה דלתוכה עשויה - אימא לא, קא משמע לן: טעמא דרבי יהודה דלא אתי אהל עראי ומבטל אהל קבע, לא שנא מטה ולא שנא כילה.												!	◇	יא.	
הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוס, וסיכך על גבה - פסולה.												■	מ	יא.	
ואם היה סיכוך הרבה מהן, או שקצצן - כשרה.												■	יא.		
זה הכלל: כל שהוא מקבל טומאה, ואין גידולו מן הארץ - אין מסככין בו. וכל דבר שאינו מקבל טומאה, וגידולו מן הארץ - מסככין בו.												■	יא.		
או שקצצן כשרה.	יתיב רב יוסף קמיה דרב הונא, ויתיב וקאמר:												■	ג	יא.
צריך לנענע.	ואמר רב:												■	יא.	
הא שמואל אמרה.	אמר ליה רב הונא:												■	יא.	
אטו מי קאמינא לך דלא אמרה שמואל? אמרה רב ואמרה שמואל.	אהריגתו רב יוסף לאפיה ואמר ליה:												‡	יא.	
הכי קאמינא לך, דשמואל אמרה ולא רב, דרב אכשורי מכשר.	אמר ליה רב הונא:												■	יא.	
כי הא דרב עמרם חסידא רמא תכלתא לפרוזמא דאינשי ביתיה, תלאן ולא פסק ראשי חוטין שלהן. אתא לקמיה דרב חייא בר אשי													○	יא.	
מפסקן והן כשרין.	אמר ליה: [רב חייא בר אשי] הכי אמר רב:												■	יא.	
אלמא: פסיקתן זו היא עשייתן, הכא נמי, קציצתן זו היא עשייתן.													■	יא.	
וסבר שמואל לא אמרינן פסיקתן זו היא עשייתן?													‡	יא.	
הטיל לשני קרנות בבת אחת, ואחר כך פסק ראשי חוטין שלהן - כשרין.	והא תני שמואל משום רבי חייא:												‡	יא.	
מאי לאו - שקושר ואחר כך פוסק?													‡	יא.	
לא, שפוסק ואחר כך קושר.													!	יא.	
פוסק ואחר כך קושר מאי למימרא													‡	יא.	

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מהו דתימא: בעינן כנף בשעת פתיל וליכא, קא משמע לן.												◊	א:
תלאן ולא פסק ראשי חוטין שלהן - פסולין.	מיתיבי:										◊	◊	א:
מאי לאו - פסולין לעולם, ותיבתא דרב?													א:
מאי פסולין - פסולין עד שיפסקו.	אמר לך רב:											◊	א:
פסולין לעולם.	שמואל:											◊	א:
פסולין לעולם	וכן אמר לוי:											◊	א:
פסולין לעולם.	וכן אמר רב מתנה אמר שמואל:											◊	א:
בדידי הוה עובדא, ואתאי לקמיה דמר שמואל	איכא דאמרי, אמר רב מתנה:											◊	א:
פסולין לעולם.	ואמר לוי: [שמואל]											◊	א:
תלאן ואחר כך פסק ראשי חוטין שלהן - פסולין.	מיתיבי:											◊	א:
(דברים טז) תעשה - ולא מן העשוי. מכאן אמרו: הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוס וסיכך על גבן - פסולה.	ועוד תניא גבי סוכה:											◊	א:
היכי דמי?													א:
אילימא בשלא קצצן													א:
מאי איריא משום תעשה ולא מן העשוי? תיפוק ליה דמחוברין נינהו													א:
אלא בשקצצן													א:
וקתני פסולה, ושמע מינה דלא אמרינן קציצתן זו היא עשייתן, ותיבתא דרב													א:
הכא במאי עסקינן - דשליפניהו שלופי, דלא מינכרא עשיה דידהו.	אמר לך רב:												א:
מכל מקום, תלאן ואחר כך פסק קשיא לרב													א:
קשיא.													א:
לימא כתנאי:													א:
עבר וליקטן - פסול, דברי רבי שמעון בר יהוצדק	[רבי שמעון בר יהוצדק]												א:
מכשירין.	חכמים:												א:
דכולי עלמא לולב צריך אגד, וילפינן לולב מסוכה, דכתיב גבי סוכה תעשה ולא מן העשוי.	סברוה:												א:
מאי לאו בהא קא מיפלגי:													א:
אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן, וגבי לולב נמי אמרינן לקיטתן זו היא עשייתן.	דמאן דמכשיר סבר:												א:
לא אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן, וגבי לולב נמי לא אמרינן לקיטתן זו היא עשייתן?	ומאן דפסיל, סבר:												א:
לא, דכולי עלמא לא אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן, והכא במילף לולב מסוכה קמיפלגי:													א:
לא ילפינן לולב מסוכה	מאן דמכשר סבר:												א:
ילפנן לולב מסוכה.	ומאן דפסל סבר:												א:
ואי בעית אימא אי סבירא לן דלולב צריך אגד כולי עלמא לא פליגי דילפינן לולב מסוכה. והכא בהא קמיפלגי:													א:
צריך אגד	מר סבר:												א:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
סוכה-סוכה	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
מימרא	ומר סבר:										◇	:א
אין צריך אגד.												:א
ובפלוגתא דהני תנאי												:א
לולב, בין אגוד בין שאינו אגוד כשר.	דתניא: [ת"ק]										◇	:א
אגוד כשר, שאינו אגוד - פסול.	רבי יהודה:										◇	:א
מאי טעמא דרבי יהודה?												:א
יליף לקיחה לקיחה מאגודת - אגוד, כתיב התם (שמות יב) ולקחתם אגדת אוזב, וכתוב הכא (ויקרא כג) ולקחתם לכם ביום הראשון, מה להלן באגודה - אף כאן נמי באגודה.	[רבי יהודה]										◇	:א
ורבנן?												:א
לקיחה מלקיחה לא ילפינן.	[רבנן]										◇	:א
כמאן אולא הא דתניא:												:א
לולב מצוה לאגודו, ואם לא אגודו - כשר.	[תניא]										◇	:א
אי רבי יהודה												:א
כי לא אגודו אמאי כשר?												:א
אי רבנן												:א
אמאי מצוה?												:א
לעולם רבנן היא, ומשום שנאמר. (שמות טו) זה אלי ואנוהו - התנאה לפניו במצות.											◇	:א
זה הכלל כל דבר שמקבל טומאה כו'.												:א
מנא הני מילי?												:א
אמר קרא (בראשית ב) ואד יעלה מן הארץ, מה אד דבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מן הארץ - אף סוכה דבר שאין מקבל טומאה וגידולו מן הארץ.	ריש לקיש:										◇	:א
הניחא למאן דאמר ענני כבוד היו, אלא למאן דאמר סוכות ממש עשו להם, מאי איכא למימר?												:א
(ויקרא כג) כי בסכות הושבתי את בני ישראל - ענני כבוד היו, דברי רבי אליעזר.	דתניא: [רבי אלעזר]										◇	:א
סוכות ממש עשו להם.	רבי עקיבא:										◇	:א
הניחא לרבי אליעזר, אלא לרבי עקיבא מאי איכא למימר?												:א
אמר קרא (דברים טז) חג הסוכות תעשה לך - מקיש סוכה לחגיגה, מה חגיגה - דבר שאינו מקבל טומאה, וגידולו מן הארץ, אף סוכה - דבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מן הארץ.	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:										◇	:א